

Arrest

nr. 41 958 van 20 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 14 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 13 januari 2000 het Rijk binnen en diende op 22 januari 2009 een tweede asielaanvraag in. Op 16 december 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Tejgaon in Dhaka. U vroeg een eerste keer in België asiel aan op 19 januari 2000, op basis van valse aanklachten die tegen u liepen in Bangladesh waardoor u dat land diende te ontvluchten. Daarnaast maakte u melding van bedreigingen tegen uw persoon vanwege de mensen van de “Jamiaat” partij omdat u bepaalde kritiek had geuit op de werking van de moskee. Op 14 januari 2003 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een bevestigende beslissing van weigering van verblijf omdat u verschillende tegenstrijdige verklaringen aflegde waardoor geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas. U diende beroep in bij de Raad van State, hetgeen verworpen werd op 24 november

2004. Nadien diende u een regularisatieaanvraag in waarin een negatieve beslissing werd genomen. Op 22 januari 2009 vroeg u een tweede keer asiel aan zonder dat u teruggekeerd was naar Bangladesh. U baseerde zich op dezelfde feiten, namelijk dat u in Bangladesh twee valse zaken tegen u lopende had en dat u problemen kende met de mensen van de "Jamiaat" partij. U werd zelfs in de twee zaken veroordeeld: in de moordzaak tot levenslang, in de zaak rond de bomexplosie tot 7 jaar cel. Ter staving van uw nieuwe asielaanvraag legde u een identiteitsattest voor, evenals een attest betreffende uw problemen opgesteld door de voorzitter van uw woonplaats in Bangladesh, medische attesten van uw broer en drie gerechtsstukken betreffende de valse zaken die tegen u zouden lopen, volgens u twee veroordelingen en een arrestatiebevel. Deze documenten zouden u in september 2008 zijn toegezonden. Verder legde u nog verschillende foto's van uzelf in België voor.

B. Motivering

Ten eerste verwijst het CGVS naar de beslissing die het nam in uw eerste asielaanvraag en waarin uw asielrelaas op basis van uw tegenstrijdige en onsamenhangende verklaringen als ongeloofwaardig werd bestempeld. U baseert uw tweede asielaanvraag nog steeds op dezelfde feiten, namelijk de twee valse aanklachten (moord en betrokkenheid bij een bomexplosie), zodat de geloofwaardigheid van uw nieuwe aanvraag al op de helling staat. U bent er in uw tweede asielaanvraag op geen enkele wijze in geslaagd om deze tegenstrijdige en onsamenhangende verklaringen uit te klaren of de bevindingen van het CGVS te weerleggen.

Ten tweede stelt het CGVS vast dat u in september 2008 reeds de door u neergelegde documenten ter staving van uw tweede asielaanvraag ontving en dat u toch tot 22 januari 2009 wachtte alvorens effectief een tweede asielaanvraag in te dienen (CGVS2 p. 3). Bovendien was door de Raad van State al een eindbeslissing genomen in uw eerste asielaanvraag op 22 november 2004, maar diende u pas een nieuwe asielaanvraag in nadat ook uw regularisatieaanvraag werd geweigerd wat doet vermoeden dat u om andere redenen dan een vrees voor vervolging een tweede asielaanvraag doet (CGVS p. 4). Deze vaststellingen zijn weinig verenigbaar met uw beweerde gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Ten derde stelt het CGVS vast dat uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw tweede asielaanvraag, evenzeer incoherent, tegenstrijdig en vaag zijn waardoor verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Zo verklaarde u dat u uw identiteitsattest was vergeten bij het indienen van uw tweede asielaanvraag op DVZ (CGVS2 p.4), hetgeen bevreemdend is daar het gebrek aan enig identiteitsdocument een element was in de bevestigende beslissing van weigering van verblijf die het CGVS in 2003 nam. Hierbij gaf u op het CGVS aan een identiteitsattest te hebben laten opsturen dat als een soort reisdocument kon dienen bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh, hetgeen weinig verenigbaar is met uw beweerde gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie (CGVS2 p. 4). Tevens verklaarde u tot tweemaal toe dat u de originele kopieën van de nieuwe juridische stukken uit Bangladesh was verloren (CGVS2 p.5 en 10). Dit is niet correct en uitermate bevreemdend daar u deze originelen zelf voorlegde op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij het indienen van uw tweede asielaanvraag, alwaar ze door de DVZ werden ingehouden. U werd hierop geconfronteerd met de valsheid van de juridische stukken die u voorgelegde in uw eerste asielaanvraag en die naar dezelfde rechtszaken verwijzen waarvan u nu nieuwe stukken voorlegt. Immers, uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat gerechtsstukken afkomstig van de "Session's Court" niet in het Engels zijn opgesteld maar in het Bengaals. U legde Engelstalige stukken voor tijdens de eerste asielaanvraag. Daarop antwoordde u dat deze documenten inderdaad vals kunnen zijn en dat men in Bangladesh alles kan regelen als men geld heeft (CGVS2 p.6). Aldus gaf u zelf aan dat de door u voorgelegde documenten vals zouden kunnen zijn hetgeen de authenticiteit van uw nieuwe voorgelegde documenten hypothekeert. Zo was u niet coherent in het aangeven van de tijdsindeling van de laatste maanden voor uw vertrek uit Bangladesh in december 1999 (CGVS2 p.6 en 7). U stelde nu dat de bomexplosie waarvan u werd verdacht eerst plaatsvond in oktober 1999, dat nadien de moord gebeurde en daarna de bedreigingen door de mensen van de "Jamiaat" partij. Pas na de in verdenkingstelling in de moordzaak zou u ondergedoken zijn gaan leven. U legde inzake de bomexplosie gerechtsdocumenten neer bij uw eerste asielaanvraag die echter blijken te dateren van juni en juli 1999, dus van vóór de bomexplosie. Wat betreft uw verklaring ondergedoken te hebben geleefd moet het CGVS vaststellen dat u bij uw eerste asielaanvraag verklaarde dat u al vanaf juli 1999 ondergedoken was (CGVS 19/11/2002 p.12), hetgeen tegenstrijdig is aan uw verklaringen van uw tweede asielaanvraag waarin u beweerde in oktober 1999 te zijn ondergedoken (CGVS2 p. 7). Dat deze feiten zich lang geleden afspeelde en dat u geen exacte data meer weet, doet geen afbeuk aan de

vaststelling dat uw verklaringen niet coherent en chronologisch juist zijn, hetgeen toch redelijkerwijze kan worden verwacht.

Ten vierde legde u duidelijk tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw politiek engagement, hetgeen verder elke geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt. Zo verklaarde u in uw eerste asielaanvraag dat u van 1972 tot 1999 lid was van de "Awami League" (AL) en dat u kort vóór uw vertrek uit Bangladesh toenadering zocht bij de Bangladesh Nationalist Party (BNP) nadat u de "AL" verlaten had (CGVS 19/11/2002 p.4 en 7). Bij uw tweede asielaanvraag verklaarde u enkel "supporter" te zijn van de "AL" en u verklaarde dat nog te zijn geweest bij uw vertrek uit Bangladesh (CGVS2 p.8 en 9). Ook hierin bent u dus niet eenduidig in uw verklaringen.

Ten vijfde stelt het CGVS vast dat de door u neergelegde nieuwe documenten evenmin coherent zijn en in tegenstrijd met uw verklaringen waardoor nog meer twijfels bestaan aan uw asielrelaas en de echtheid van deze stukken. Uit deze documenten blijkt dat de moord waarvan u beschuldigd zou zijn eerst zou hebben plaatsgevonden, zijnde op 11 oktober 1999. Nadien zou pas de bomexplosie waarvan u ook zou zijn beschuldigd hebben plaatsgevonden, zijnde 3 november 1999. Dit is niet in overeenstemming met de verklaringen die u net daarvoor aflegde (CGVS2 p.6 en 7). U kon trouwens niets vertellen over een eventueel beroep dat door uw advocaat zou zijn ingediend tegen de veroordelingen (zie gehoorverslag CGVS 09/04/2009 p.11). U gaf verder verkeerdelijk aan dat het derde neergelegde gerechtsdocument een arrestatiebevel zou betreffen (CGVS2 p.11), terwijl dit document een "Charge Sheet" en een "First Information Report" betref. Gezien het gebrek aan coherente verklaringen aangaande deze documenten wordt elke waarde van deze documenten ondermijnd.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De andere door u voorgelegde documenten, zijnde de medische attesten inzake uw broer en de foto's van uzelf in België, zijn niet van die aard dat ze afbreuk zouden doen aan bovenstaande vaststellingen. De medische attesten staven hoogstens het feit dat uw broer steekwonden had, gezien bovenstaande vaststellingen toonde u niet aan dat dit iets te maken heeft met uw problemen in Bangladesh. Het attest van de "ward commissioner" dat de aanval op uw broer moet staven vertoont een gesolliciteerd karakter en is geen objectief bewijsstuk (CGVS2 p. 9). De foto's wijzen enkel op uw contacten met Sheik Hasina van de "Awami League" die in 2008 in België op bezoek was en die nu eerste minister is in Bangladesh. Deze voegen geen andere elementen toe aan uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker haalt in een eerste en enige middel de "schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, schending van de motiveringsplicht" aan.

2.2.1. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. Te dezen is de Raad niet bevoegd de beslissingen genomen in het kader van verzoekers vroegere asielaanvraag te herbeoordelen in onderhavig beroep, daar deze door de in de Belgische wetgeving voorziene rechtsmiddelen aangevochten dienden te worden. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is aldus beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde feiten.

3.2. Verzoeker volhardt in de motieven van zijn eerste asielaanvraag. Het verzoekschrift stelt *“Hij kent problemen in de zin van de Conventie van Genève omwille van geloof, religie en de desertie van verzoeker”*. Verzoekers tweede asielaanvraag werd door de Commissaris-generaal afgewezen omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden asielmotieven. Als nieuwe elementen legt verzoeker een identiteitsattest, een attest van een lokale bestuurder, medische attesten van zijn broer en drie gerechtsstukken neer.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt een identiteitsattest opgemaakt door een ward commissaris neer, maar zonder foto zodat niet kan worden vastgesteld of dit stuk verzoeker betreft. Verzoeker toont niet aan waarom hij niet in het bezit is van geldige identiteitsdocumenten en voor zover dit stuk authentiek zou zijn -wat niet wordt aangetoond- waarom hij dit niet heeft neergelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken, hoewel hij het toen reeds in zijn bezit had (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Verzoeker toont zijn identiteit niet aan met authentieke stukken met foto. Dit tast zijn geloofwaardigheid fundamenteel aan te meer nu verzoeker in Bangladesh zakenman was en in de publieke sector, met name de gezondheidssector, werkte en hij wel in staat is vele gerechtsdocumenten te laten opzenden.

3.3.1. Verzoeker legt verschillende gerechtstukken neer waarvan redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij deze minimaal kan toelichten en minstens interesse aantoon in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa. Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker niet op de hoogte is van de stand van de voorgehouden rechtszaken, noch van de aard en de inhoud van de voorgelegde documenten. Daargelaten dat verzoeker zijn identiteit niet aantoon en aldus niet wordt aangetoond dat deze documenten verzoeker toebehoren, hebben documenten slechts een bewijswaarde wanneer ze ondersteund worden door geloofwaardige en overtuigende verklaringen, wat in casu geenszins het geval is. Uit het verhoor blijkt dat verzoeker onderling tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de zaken waarvan hij valselijk werd beschuldigd (zie gehoorverslag CGVS, p.7 en 10-11), zijn verklaringen bovendien strijdig zijn met de inhoud van de voorgelegde gerechtsstukken (zie gehoorverslag CGVS, p.11) en de chronologie van zijn relaas incoherent is. De tegenstrijdigheden zijn dermate flagrant dat in wezen telkens een ander scenario voorgehouden wordt en aldus niet te verschonen vallen door geheugenproblemen. Overigens indien verzoeker ook na negen jaar meent dat hij voor deze feiten niet terug kan naar Bangladesh, dan kan verwacht worden dat hij deze over de jaren nauwgezet heeft opgevolgd en kan toelichten en aldus minstens blijkt dat hij zich ernstig heeft bezonnen vooraleer opnieuw asiel aan te vragen. Dit is niet het geval. Zo is het niet redelijk dat verzoeker niet weet in welke volgorde de bomaanslag, de moord en de bedreigingen zich voordeden. Het behoeft geen goed geheugen om dit eenduidig te vertellen wanneer de feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Het *“feit dat deze feiten dateren van meer dan 9 jaar geleden, dat het traumatische ervaringen zijn”* is dan ook geen aanvaardbare verklaring. Verzoeker blijft overigens bij bonte beweringen *“Verzoeker heeft, zonder dat een arts dat dient vast te stellen, serieuze geheugenproblemen”* maar gaat eraan voorbij dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad stelt eveneens vast dat verzoeker, noch zijn advocaat, tijdens of na het verhoor verzoekers geheugenproblemen hebben vermeld, hoewel hen uitdrukkelijk aan het einde van het verhoor werd gevraagd of ze nog iets aan het relaas wilden toevoegen (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

3.4. De voorgelegde medische attesten tonen aan dat een man genaamd M. A. werd behandeld voor steekwonden. Deze attesten bieden echter geen ondersteuning voor verzoekers persoonlijke asielmotieven. Daarenboven merkt de Raad op dat een medische attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de broer van verzoeker zijn verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn

bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468).

3.5. Ten slotte bieden de voorgelegde foto's van verzoekers deelname aan een manifestatie van sympathisanten van Awami League in België geen ondersteuning voor verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging. De overige documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat deze onterecht is, noch dat hij geen beroep kan aantekenen, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Ten overvloede kan worden toegevoegd dat verzoeker dubbelzinnig is waar hij enerzijds stelt vervolgd te worden door zijn autoriteiten en anderzijds een document aanvraagt waarmee hij terug kan reizen naar Bangladesh. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. Verzoekers tweede asielaanvraag komt voor als oneigenlijk gebruik van de asielprocedure.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK